



Vlaams
Parlement

ingediend op **257** (2019-2020) – Nr. 1
30 maart 2020 (2019-2020)

Voorstel van decreet

van Wilfried Vandaele, Peter Van Rompuy en Willem-Frederik Schiltz

tot afwijking van diverse bepalingen
van het Energiedecreet van 8 mei 2009,
het decreet van 18 juli 2003
betreffende het integraal waterbeleid,
gecoördineerd op 15 juni 2018,
en de uitvoeringsbesluiten ervan,
en tot dekking van de kosten
voor elektriciteitsverbruik, verwarming
of waterverbruik voor de eerste maand
van tijdelijke werkloosheid
ten gevolge van de coronacrisis

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Eind vorig jaar was er in en rond de stad Wuhan in China een uitbraak van een nieuw coronavirus (SARS-CoV-2) dat leidt tot de ziekte COVID-19. Ondertussen heeft het virus zich verspreid in andere landen, waaronder ook België. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) heeft de uitbraak van de ziekte als een pandemie bestempeld. Vooral sinds het einde van de krokusvakantie neemt de verspreiding van het coronavirus steeds grotere proporties aan. In totaal zijn in België op 29 maart 2020 al ruim 10.000 besmettingen officieel vastgesteld, waarvan het overgrootste deel in Vlaanderen. Dat cijfer is wellicht een grove onderschatting van het reële aantal gevallen. Ondertussen zijn in ons land ook al meer dan 400 mensen overleden als gevolg van het coronavirus.

Gelet op de aanbevelingen vanuit de wetenschappelijke wereld en op de adviezen van de Nationale Veiligheidsraad en van het Crisiscentrum van de Vlaamse Overheid (CCVO) moet ook de Vlaamse overheid vanuit haar bevoegdheden de nodige maatregelen nemen om de verdere verspreiding van het coronavirus in te dammen, en om de veiligheid en de volksgezondheid te garanderen. Tegelijkertijd is het ook noodzakelijk om de financiële en economische consequenties van deze pandemie te matigen.

Om de bovengenoemde redenen wordt nu voor energie en water een aantal decreetale noodmaatregelen voorgesteld die niet kunnen worden opgevangen door het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid. Het gaat enerzijds om een aantal gezondheids- en veiligheidsmaatregelen, en anderzijds om een aantal sociaal-economische beschermingsmaatregelen voor eindafnemers.

2. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Dit artikel definieert drie begrippen die in dit voorstel van decreet worden gehanteerd. In dit voorstel van decreet wordt het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid verkort weergegeven als het decreet van 20 maart 2020. Met het begrip 'civiele noodsituatie' wordt in dit voorstel van decreet verwezen naar de situatie die met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1^o of 2^o, van het voormelde decreet van 20 maart 2020 kan worden ingeroepen.

Met hoofdverblijfplaats wordt voor natuurlijke personen die in het Vlaamse Gewest wonen de hoofdverblijfplaats bedoeld uit artikel 3 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Artikel 3

In afwijking van de maatregelen die door en krachtens titel IV en titel VI van het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn vastgesteld, zijn gedurende de periode van de

civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid de volgende maatregelen van toepassing:

- 1° de distributienetbeheerders plaatsen of activeren geen budgetmeters voor aardgas of voor elektriciteit, en schakelen de stroombegrenzer in de budgetmeter voor elektriciteit niet uit;
- 2° de distributienetbeheerders sluiten de toevoer van elektriciteit of aardgas niet af bij eindafnemers die op laagspanning of op een lagedrukleiding zijn aangesloten, en doen dat evenmin bij residentiële eindafnemers die op middenspanning of op een middendrukleiding zijn aangesloten. Er wordt alleen een uitzondering op dat afsluitingsverbod gemaakt in geval van een onmiddellijke bedreiging van de veiligheid, zolang die bedreiging aanhoudt.

De bovengenoemde maatregelen zijn enerzijds bedoeld als een beschermingsmaatregel voor het personeel van de distributienetbeheerders om te vermijden dat ze in gebouwen moeten komen waar mogelijk personen zijn die met het coronavirus besmet zijn. Anderzijds heeft de maatregel ook een sociaal-economisch effect, doordat gedurende die moeilijke periode de stroom- of gastoevoer niet kan worden afgesloten.

Artikel 4

De civiele noodsituatie zal er ook toe leiden dat EPB-verslaggevers (EPB: energieprestatie en binnenklimaat) niet tijdig, binnen de decretaal vastgestelde termijnen, de EPB-aangifte kunnen opmaken. Met toepassing van artikel 11.1.11, eerste lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 stelt de verslaggever "de EPB-aangifte op conform de uitgevoerde werken. Hij omschrijft op basis van de door de aangifteplichtige aangeleverde bewijsstukken en zijn vaststellingen opgemaakt na een controle ter plaatse de maatregelen die de energieprestaties en het binnenklimaat van het gebouw bepalen en berekent of het gebouw aan de EPB-eisen voldoet. Hij is verantwoordelijk voor de correcte rapportering van de feitelijke toestand van het gebouw in de EPB-aangifte." Bovendien kunnen sommige werkzaamheden door de crisis vertraging oplopen.

Om de verslaggevers en aangifteplichtigen enig comfort te bieden, bepaalt dit artikel dat gedurende de periode van de civiele noodsituatie de termijnen, vermeld in artikel 11.1.8 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, zijn geschorst. Dat biedt alle partijen extra tijd om de EPB-aangifte correct op te maken.

Artikel 5

In afwijking van artikel 2.2.2, §5 en §6, en artikel 2.5.1.1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, en in afwijking van de bepalingen die ter uitvoering van die artikelen zijn genomen, zullen gedurende de periode van de civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk het debiet van de waterlevering bij een abonnee niet afsluiten of begrenzen. Er wordt alleen een uitzondering op dat verbod gemaakt in geval van een onmiddellijke bedreiging van de volksgezondheid, zolang die bedreiging aanhoudt.

De bovengenoemde maatregel is enerzijds bedoeld als een beschermingsmaatregel voor het personeel van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk om te vermijden dat ze in gebouwen moeten komen waar mogelijk personen zijn die met het coronavirus besmet zijn. Anderzijds heeft de maatregel ook een sociaal-economisch effect, doordat gedurende die moeilijke periode het waterdistributienetwerk niet wordt afgesloten of het debiet van de waterlevering niet wordt begrensd.

Artikel 6

Paragraaf 1

De impact van COVID-19 op de tewerkstelling in Vlaanderen is zeer groot. Talloze ondernemingen hebben ten gevolge van deze pandemie alle of een deel van hun werknemers ondergebracht in het stelsel van de vergoede tijdelijke werkloosheid (in de volksmond ook wel foutief 'technische werkloosheid' genoemd).

Teneinde de financiële en economische consequenties van de COVID-19-pandemie te matigen, wordt voorgesteld om de water- en energiefactuur van bepaalde categorieën van natuurlijke personen tijdelijk te verlichten en hen een vergoeding te geven waarmee ze hun water-, elektriciteits- en verwarmingskosten kunnen betalen. De maatregel geldt voor elke natuurlijke persoon die in het Vlaamse Gewest zijn hoofdverblijfplaats heeft en zich in een toestand bevindt van vergoede tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of om economische redenen, conform het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering. Het gaat dus alleen om mensen die daadwerkelijk een uitkering tijdelijke werkloosheid ontvangen. Zo krijgen de gezinnen die door de crisissituatie in tijdelijke werkloosheid zijn terechtgekomen, wat extra financiële ademruimte.

Het is de bedoeling dat die specifieke huishoudelijke afnemers zowel voor hun elektriciteitskosten en verwarmingskosten (wat niet noodzakelijk hetzelfde is), als voor hun waterverbruik een forfaitaire vergoeding ontvangen. Onder verwarmingskosten worden de kosten verstaan voor (minstens, maar niet gelimiteerd tot) de verwarming op basis van aardgas, stookolie en elektriciteit. Met de vergoeding kunnen ze dan de verbruikskosten ter waarde van ongeveer een maand betalen, ongeacht het concrete aantal dagen van tijdelijke werkloosheid waarmee ze worden geconfronteerd. Dat betekent ook dat zowel gedeeltelijke als volledige tijdelijke werkloosheid op die manier wordt gedekt.

De forfaitaire vergoeding bedraagt 202,68 euro. Dat bedrag is als volgt samengesteld:

- een vergoeding voor verwarmingskosten van 95,05 euro;
- een vergoeding voor elektriciteitskosten van 76,86 euro;
- een vergoeding voor de integrale waterfactuur van 30,77 euro.

Het bedrag van die forfaitaire vergoeding wordt concreet als volgt berekend:

- 1° voor de vergoeding van de verwarmingskosten wordt één twaalfde van het aardgasverbruik in kilowattuur op jaarbasis van een Vlaamse huishoudelijke afnemer vermenigvuldigd met het gewogen gemiddelde van de sociale leverancier (inclusief btw). Dat gewogen gemiddelde van de sociale leverancier is ook het tarief dat de VREG (Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt) gebruikt in het kader van de V-test bij de sociale leverancier. Voor de berekening gelden gestandaardiseerde verbruiken, namelijk 23.260 kWh voor aardgasverbruik. Dat zijn ook de cijfers die Eurostat (D3), de VREG en de CREG (Commissie voor de Regulering van de Electriciteit en het Gas) (residentieel T2) hanteren voor gemiddelde gebruiken;
- 2° voor de vergoeding van de elektriciteitskosten wordt één twaalfde van het elektriciteitsverbruik in kilowattuur op jaarbasis van een Vlaamse huishoudelijke afnemer vermenigvuldigd met het gewogen gemiddelde van de sociale leverancier (inclusief btw). Dat gewogen gemiddelde van de sociale leverancier is ook het tarief dat de VREG gebruikt in het kader van de V-test bij de sociale leverancier. Voor de berekening gelden gestandaardiseerde verbruiken, namelijk 3500 kWh voor elektriciteitsverbruik. Dat zijn ook de cijfers die Eurostat (DC), de VREG en de CREG (residentieel DC) hanteren voor gemiddelde gebruiken;

3° voor de vergoeding van de integrale waterfactuur wordt uitgegaan van één twaalfde van de gewogen gemiddelde factuur van een gemiddeld gezin (2,3 personen, met een leidingwaterverbruik van 72 m³ per jaar), berekend volgens de tarieven die de watermaatschappijen in 2020 toepassen. De gewogen gemiddelde waterfactuur voor een gemiddeld gezin bedraagt 369,20 euro. Het forfaitaire bedrag in 2020 komt neer op een twaalfde deel van dat bedrag, dus 30,77 euro.

Voor de uitbetaling van die forfaitaire vergoedingen wordt een beroep gedaan op het Departement Financiën en Begroting, dat het totale forfaitaire bedrag (202,68 euro) in één keer zal uitbetalen.

Paragraaf 2

Om de maatregel, vermeld in paragraaf 1, te kunnen toepassen, is informatie nodig over de identiteit van de personen die tot de beoogde categorie behoren. Daarom wordt bepaald dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) aan het Departement Financiën en Begroting van de Vlaamse overheid een bestand bezorgt met de personen die zich gedurende de civiele noodtoestand in een toestand bevinden van vergoede tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of om economische redenen, conform het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering. De RVA zal vervolgens maandelijks een geactualiseerd bestand bezorgen met de nieuwe werklozen die zich in de bovengenoemde toestand bevinden.

De bestanden die de RVA bezorgt, bevatten alle gegevens die nodig zijn voor de verwezenlijking van de doeleinden van het voorliggende voorstel van decreet. Naast de identificatiegegevens van de werklozen, waaronder hun identificatienummer van de sociale zekerheid (INSZ-nummer), bevatten ze bijvoorbeeld ook het bankrekeningnummer waarop ze de vergoeding kunnen ontvangen en de gegevens over hun statuut. De bestanden worden ter beschikking gesteld via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, vermeld in de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Voor de verwezenlijking van de doeleinden zal de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid zo nodig de bestanden verder verrijken met persoonsgegevens uit andere bronnen. De regels voor de uitwisseling en verrijking van de bestanden worden nader bepaald door het informatieveiligheidscomité, in overeenstemming met artikel 15 van de voormelde wet van 15 januari 1990.

De RVA kan in principe alleen informatie over de vergoede tijdelijke werkloosheid doorgeven. Het blijft mogelijk dat iemand tijdelijk werkloos wordt wegens overmacht of om economische redenen, maar geen aanspraak op uitkeringen maakt of kan maken, bijvoorbeeld als gevolg van een sanctie, wegens werkhervatting of omdat hij geen uitkeringsaanvraag heeft ingediend enzovoort.

De uitbetalingsinstellingen dienen de betalingen bij de RVA op maandbasis in. De RVA kan de tijdelijke werkloosheid pas medelen na ontvangst van de betaling van de uitbetalingsinstelling. Voor de maand maart betekent dat ten vroegste vanaf 20 april. Op dat moment is alleen de mededeling van de betaling door de uitbetalingsinstelling beschikbaar en heeft de RVA die betaling nog niet kunnen verifiëren. Volgens de bestaande verificatieprocedure moet die betaling immers pas uiterlijk eind augustus geverifieerd zijn. De RVA zal dan ook na verificatie een geüpdatete lijst bezorgen van de personen die zich in de beoogde toestand bevinden, zodat het Departement Financiën en Begroting kan nagaan of er geen niet-verschuldigde vergoedingen zijn uitbetaald.

De maatregel wordt genomen in het kader van de impliciete bevoegdheden, vermeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der

instellingen (BWHI). De maatregel is immers strikt noodzakelijk voor de uitvoering van de gewestelijke bevoegdheden met betrekking tot energie en water, aangezien de Vlaamse overheid zelf niet over de noodzakelijke gegevens van tijdelijke werkloosheid beschikt. De maatregel heeft bovendien maar een marginale weerslag, doordat alleen in informatieverstrekking wordt voorzien en er niet inhoudelijk op de bevoegdheden van de RVA wordt ingegrepen. De maatregel gaat daarbij ook niet verder dan nodig en is om die reden evenredig met het gestelde doel. Net omdat de maatregel niet ingrijpt op de inhoudelijke bevoegdheden van de RVA en louter een informatiedoorstroming beoogt, is ook voldaan aan de eis tot mogelijke differentiatie. Een vergelijkbare redenering geldt voor de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid. Het is overigens, gelet op de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), noodzakelijk dat de essentiële elementen van die informatieoverdracht van persoonsgegevens decretaal worden verankerd.

Paragraaf 3

Om de procedures voor de vergoeding eenvoudig te houden, wordt voorgesteld om het Departement Financiën en Begroting de vergoeding automatisch te laten uitbetalen op basis van de verstrekte gegevens, dus nadat de RVA het bestand, vermeld in paragraaf 2, heeft bezorgd met de gegevens van de personen die zich in een toestand bevinden van vergoede tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of om economische redenen, conform het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering. Die automatische uitbetaling zou mogelijk zijn binnen een termijn van veertien dagen nadat het Departement Financiën en Begroting het bestand met de noodzakelijke gegevens van de RVA heeft ontvangen.

Een natuurlijk persoon kan de vergoeding maar één keer ontvangen. Als verschillende personen van hetzelfde gezin zich in voormelde toestand van tijdelijke werkloosheid bevinden, dan heeft elke individuele natuurlijke persoon van dat gezin recht op de vergoeding.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt twee nieuwe categorieën van natuurlijke personen die in aanmerking kunnen komen voor dezelfde forfaitaire vergoeding als die, vermeld in artikel 6.

Het gaat in eerste instantie om natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats in het Vlaamse Gewest hebben, maar die buiten België tewerkgesteld zijn (dus werken met een buitenlandse arbeidsovereenkomst) en niet onderworpen zijn aan de Belgische regeling voor tijdelijke werkloosheid. Die personen kunnen namelijk terecht komen in een soortgelijke situatie van tijdelijke werkloosheid als Belgische werknemers.

Daarnaast is er ook in een tegemoetkoming voorzien voor natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats buiten België hebben, meer bepaald in een EU-lidstaat, een staat van de Europese Economische Ruimte (EER) of Zwitserland, maar die in Vlaanderen werken. Een tegemoetkoming in de nutskosten voor elektriciteit, verwarming en water, voor zover die beperkt blijft tot personen die recht hebben op een tegemoetkoming tijdelijke werkloosheid, kan immers worden beschouwd als een maatregel van sociale zekerheid in de zin van verordening (EG) 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels. In het kader van die verordening wordt namelijk elke maatregel die zonder een individuele beoordeling van behoeften en op grond van een wettelijk omschreven bevoegdheid wordt genomen, en die verband houdt met de situatie, vermeld in artikel 3, eerste lid, van de verordening, Europeesrechtelijk als een maatregel van sociale zekerheid beschouwd. Werkloosheid wordt vermeld in artikel 3.1.h van de verordening. Bovendien omvat de voorgestelde

regeling geen individuele appreciatie van de moeilijkheden die personen ondervinden om hun nutsfacturen te betalen als ze geconfronteerd worden met vergoede tijdelijke werkloosheid. Ongeacht de internrechtelijke bevoegdheidsverdeling en -kwalificatie – het gaat hier immers om een sociaal-economische maatregel op het vlak van energie en water die binnen de gewestbevoegdheden valt – zou er Europeesrechtelijk dus sprake zijn van een maatregel van sociale zekerheid die het voorwerp is van Europese coördinatie.

Weliswaar maakt artikel 70 van de voormelde EU-verordening ruimte voor maatregelen die alleen ten goede komen aan inwoners, als het gaat om “bijzondere prestaties” die niet gefinancierd zijn door premies of bijdragen maar door belastinggeld, en die in bijlage X van de verordening zijn opgenomen. Aangezien hier sprake is van een nieuwe maatregel, is die vanzelfsprekend niet opgenomen in bijlage X. Bovendien kan de vraag rijzen of er sprake is van een “bijzondere prestatie” in Europeesrechtelijke zin. De arresten-Jauch (C-215/99 van 8 maart 2001) en Molenaar (C-160/96 van 5 maart 1998) van het Hof van Justitie verbinden immers het bijzondere karakter onder meer aan het niet-periodieke karakter, het ontbreken van bestedingsvrijheid voor de begunstigde en het niet-forfaitaire karakter.

Daarom wordt voorgesteld om, naar analogie van de onder Europese druk aangepaste Vlaamse zorgverzekering, in een aparte regeling te voorzien voor die specifieke categorie van personen. Aangezien er van die personen geen gegevens beschikbaar zijn, zullen ze de vergoeding alleen kunnen krijgen nadat ze daarvoor een aanvraag hebben ingediend en de nodige bewijsstukken hebben voorgelegd. Pas daarna zal het Departement Financiën en Begroting de vergoeding uitbetalen.

Artikel 8

De Vlaamse Regering kan aan de categorieën, vermeld in artikel 6, §1, nog extra categorieën toevoegen, die dan ook de vergoeding zullen kunnen krijgen. Die categorieën worden dan voor de toepassing van dit artikel met de basiscategorie, vermeld in artikel 6, §1, gelijkgesteld. De Vlaamse Regering kan in dat geval ook afwijkende aanvraagprocedures voor het krijgen van de vergoeding vaststellen. Die delegatie wordt gegeven om snel te kunnen inspelen op wijzigende – zowel feitelijke als juridische – omstandigheden.

Artikel 9

Artikel 6, 7 en 8 zijn alleen van toepassing tijdens de huidige coronacrisis en de civiele noodsituatie die specifiek daarvoor op basis van het decreet van 20 maart 2020 wordt ingeroepen. Als aan die civiele noodtoestand een einde komt of als de civiele noodtoestand niet met een aansluitende periode verlengd wordt, dooft de vergoedingsregeling, vermeld in artikel 6, 7 en 8, uit.

Artikel 10

Dit artikel bevat een inwerkingtredingsbepaling. Het decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De afwijking van de normale inwerkingtreding van tien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad is noodzakelijk wegens de huidige gezondheids crisis. Het is immers van belang dat zowel de veiligheidsmaatregelen als de sociaal-economische maatregelen, vermeld in dit voorstel van decreet, zo spoedig mogelijk in werking treden.

Wilfried VANDAELE
Peter VAN ROMPUY
Willem-Frederik SCHILTZ

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° het decreet van 20 maart 2020: het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid;
- 2° civiele noodsituatie: de periode van de civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid die bepaald is met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1° of 2°, van het decreet van 20 maart 2020;
- 3° hoofdverblijfplaats: voor een natuurlijke persoon die in het Vlaamse Gewest woont, de hoofdverblijfplaats, vermeld in artikel 3 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Hoofdstuk 2. Energie

Art. 3. In afwijking van de door en krachtens titel IV en titel VI van het Energiedecreet van 8 mei 2009 vastgestelde maatregelen zijn gedurende de periode van de civiele noodsituatie die bepaald is met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1° of 2°, van het decreet van 20 maart 2020, de volgende maatregelen van toepassing:

- 1° de distributienetbeheerders gaan gedurende die periode niet over tot het plaatsen of activeren van budgetmeters voor aardgas of elektriciteit, of tot het uitschakelen van de stroombegrenzer in de budgetmeter voor elektriciteit;
- 2° de distributienetbeheerders gaan, behoudens in geval van een onmiddellijke bedreiging van de veiligheid en zolang die bedreiging aanhoudt, niet over tot het afsluiten van de toevoer van elektriciteit of aardgas bij:
 - a) eindafnemers die aangesloten zijn op laagspanning of op een lagedrukleiding;
 - b) residentiële eindafnemers die aangesloten zijn op middenspanning of op een middendrukleiding.

Art. 4. Gedurende de periode van de civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid die bepaald is met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1° of 2°, van het decreet van 20 maart 2020, worden de termijnen, vermeld in artikel 11.1.8 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, geschorst.

Hoofdstuk 3. Water

Art. 5. In afwijking van artikel 2.2.2, §5 en §6, en 2.5.1.1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, en de bepalingen die ter uitvoering van die artikelen zijn genomen, gaan gedurende de periode van de civiele noodsituatie die bepaald is met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1° of 2°, van het decreet van 20 maart 2020, de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk niet over tot het afsluiten of begrenzen van het debiet van de waterlevering bij een abonnee, behoudens in geval van een onmiddellijke bedreiging van de volksgezondheid en zolang die bedreiging aanhoudt.

Hoofdstuk 4. Vergoeding van de kosten voor elektriciteitsverbruik, verwarming en waterverbruik tijdens de eerste maand van vergoede tijdelijke werkloosheid ten gevolge van de coronacrisis

Art. 6. §1. Gedurende de periode van de civiele noodsituatie die bepaald is met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1° of 2°, van het decreet van 20 maart 2020, geeft het Vlaamse Gewest een forfaitaire vergoeding aan elke natuurlijke

persoon die zijn hoofdverblijfplaats heeft in het Vlaamse Gewest en die zich bevindt in een toestand van vergoede tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of om economische redenen, conform het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering. Die vergoeding dient om de volgende kosten gedurende de eerste maand van die tijdelijke werkloosheid te dekken:

- 1° de verwarmingskosten;
- 2° de elektriciteitskosten;
- 3° de integrale waterfactuur.

Onder de verwarmingskosten, vermeld in het eerste lid, worden de kosten verstaan voor de verwarming op basis van onder meer aardgas, stookolie of elektriciteit.

De forfaitaire vergoeding, vermeld in het eerste lid, bedraagt in totaal 202,68 euro. Dat bedrag is als volgt samengesteld:

- 1° een vergoeding voor verwarmingskosten ten belope van 95,05 euro;
- 2° een vergoeding voor elektriciteitskosten ten belope van 76,86 euro;
- 3° een vergoeding voor de integrale waterfactuur ten belope van 30,77 euro.

§2. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, afgekort RVA, bezorgt gedurende de periode, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, aan het Departement Financiën en Begroting een bestand met de gegevens van de natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Vlaamse Gewest en die zich bevinden in een toestand van vergoede tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of om economische redenen, conform het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering. De RVA bezorgt vervolgens maandelijks een bestand met de gegevens van de nieuwe natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Vlaamse Gewest en die zich gedurende de periode, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, op basis van de voormelde procedures in die toestand bevinden. Die bestanden bevatten alle gegevens die nodig zijn voor de verwezenlijking van de doeleinden van dit decreet en worden ter beschikking gesteld via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, vermeld in de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Voor de verwezenlijking van de doeleinden van dit decreet zal de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid zo nodig de bestanden verrijken met extra persoonsgegevens uit andere bronnen. Daarnaast bezorgt de RVA, via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, na verificatie een geüpdatete lijst van de natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats in het Vlaamse Gewest hebben en die zich in de toestand, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, bevinden.

§3. Het Departement Financiën en Begroting betaalt de vergoedingen, vermeld in paragraaf 1, uit aan elke natuurlijke persoon, vermeld in paragraaf 1, eerste lid. Het doet dat op basis van de gegevens van de RVA, vermeld in paragraaf 2, uiterlijk veertien dagen na de ontvangst van die gegevens.

Een natuurlijk persoon als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kan de vergoeding, vermeld in paragraaf 1, maar één keer ontvangen.

Art. 7. In afwijking van artikel 6 komen ook de onderstaande categorieën van personen in aanmerking voor de vergoeding, vermeld in artikel 6, §1:

- 1° de natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Vlaamse Gewest, maar die buiten België tewerkgesteld zijn en daar terechtkomen in een vergelijkbare toestand van tijdelijke werkloosheid als vermeld in artikel 6, §1, eerste lid;
- 2° de natuurlijke personen die hun hoofdverblijfplaats hebben buiten België, hetzij in een andere lidstaat van de Europese Unie, hetzij in een andere staat van de Europese Economische Ruimte, hetzij in Zwitserland, maar die in het

Vlaamse Gewest tewerkgesteld zijn en die terechtkomen in een toestand van tijdelijke werkloosheid als vermeld in artikel 6, §1, eerste lid.

Om voor de vergoeding, vermeld in artikel 6, §1, in aanmerking te komen, dienen de natuurlijke personen, vermeld in het eerste lid, een elektronische aanvraag in bij het Departement Financiën en Begroting. Die aanvraag bevat de nodige bewijsstukken die aantonen dat de aanvrager zich in de toestand, vermeld in het eerste lid, 1^o of 2^o, bevindt. Het Departement Financiën en Begroting betaalt de vergoeding pas uit nadat het geverifieerd heeft dat de aanvrager voldoet aan de voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 1^o.

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de aanvraagprocedure en voor de bewijsstukken die nodig zijn om de vergoeding te kunnen ontvangen.

Art. 8. De Vlaamse Regering kan aan de categorie van de personen, vermeld in artikel 6, §1, eerste lid, die in aanmerking komen voor de forfaitaire vergoeding, vermeld in artikel 6, §1, extra categorieën toevoegen. De personen van die extra categorieën worden voor toepassing van dit artikel gelijkgesteld aan de personen, vermeld in artikel 6, §1, eerste lid.

De Vlaamse Regering kan voor de extra categorieën, vermeld in het eerste lid, een aanvraagprocedure vaststellen.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 9. Artikel 6 tot en met 8 zijn alleen van toepassing tijdens de periode van de civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid die bepaald is met toepassing van artikel 4, §1, eerste lid, 1^o, van het decreet van 20 maart 2020 en die is gestart op 20 maart 2020, alsook voor de eventuele aansluitende verlenging van die periode.

Art. 10. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Wilfried VANDAELE
Peter VAN ROMPUY
Willem-Frederik SCHILTZ